

[Finansministeren.]

vokse med disse 10 Mill. Kr. Men samtidig er der af Finansudvalgene tiltraadt en Del Bevillinger for 1942—43, som ikke har fundet Optagelse paa Tillægsbevillingsforslaget, men som vil blive søgt ved Ændringsforslag til dette. Disse Bevillinger andrager i alt ca. 8,3 Mill. Kr., hvorved den nævnte Merindtægt paa ca. 10 Mill. Kr. i det væsentlige opvejes. At der derudover vil være en Del Udgiftskonti, hvor det paa krævede Forbrug vil vise sig større end budgetteret, er der ingen Tvivl om, men det er paa den anden Side utvivlsomt, at adskillige Faktorer vil virke i modsat Retning.

For det første vil jeg her fremhæve, at Beskæftigelsen har været væsentlig bedre end beregnet. Dette betyder en Besparselse i Statens Udgifter til Arbejdsfordelingen og navnlig i Statens Tilskud til visse Arbejdsledeskasser. Dernæst vil jeg nævne, at den Omstændighed, at vi har haft en meget mild Vinter, medfører mindre Brændselsudgifter til Opvarmning af Statens Bygninger, bedre Driftsresultater paa Statsbanerne og en Række andre af Statens Driftsvirksomheder. Endelig vil jeg pege paa, at Vanskelighederne ved at fremskaffe Materialer har ført med sig, at adskillige Udgiftsbevillinger ikke er blevet fuldt udnyttet i Finansaaret 1942—43; at dette antagelig vil fremkalde Genbevillinger i indeværende Finansaar, er en Selvfølge. Bestemte Tal for de nævnte Faktors Indflydelse paa Statsbudgettet og dermed ogsaa paa Statsregnskabet for 1942—43 kan jeg ifølge Sagens Natur ikke angive paa nærværende Tidspunkt. Jeg maa derfor indskrænke mig til at fremføre disse almindelige Synspunkter.

Hermed skal jeg anbefale Tillægsbevillingsforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Jeg har endvidere den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af Skattefritagelsen i Henhold til Lov Nr. 117 af 9. April 1933 om Lempelse i Beskatningen til Staten af nyopførte Bygninger.*

Med Hjemmel i forskellige Love, bl. a. Lov af 13. April 1933, har der til Støtte for Boligbyggeriet været givet Kommunalbestyrelserne Bemyndigelse til at yde Lempelser i de kommunale Ejendomsskatter. Hjemmelen til at yde disse Lempelser udløb pr. 1. d. M., men den højtærede Indenrigsminister fremsatte i forrige Maaaned et Lovforslag om, at denne Hjemmel forlængedes et Aar. Dette Lovforslag blev

gennemført enstemmigt i begge Rigsdagens Ting.

Da Lovforslaget var til første Behandling her i Tinget, rettedes der af forskellige Ordførere en Opfordring til mig om at fremsætte for Rigsdagen et Lovforslag, hvorved en Prolongation fandt Sted, ogsaa for saa vidt angaar Lovgivningen om Fritagelse for Ejendomsskyld til Staten for visse Ejendomme. Jeg gav her fra denne Talerstol Løfte om at fremsætte et hertil sigtende Lovforslag, og det er det Løfte, jeg i Dag indfrier.

Ved det Forslag, jeg i Dag fremsætter, søges Loven af 9. April 1933 forlænget indtil 1. Januar 1944. Jeg gør opmærksom paa, at denne Lov kun omhandler Bygninger, som er opført fra samme Lovs Ikrafttræden og indtil 1. Januar 1934. Finansielt set har Spørgsmaalet ikke stor Betydning for Staten, og jeg havde egentlig tænkt mig, at denne Særordning, som er indført for et saa stærkt begrænset Antal Bygninger, kunde være ophørt med Lovens Udløbsdato. Imidlertid maa jeg give de ærede Medlemmer, som har udtalt sig for en Forlængelse af Loven, Ret i, at det er mest konsekvent, at Staten, naar den lægger Loft over Huslejen, ikke samtidig paafører Ejerne forøgede Byrder. Dette Synspunkt kunde naturligvis føre til, at man trak en Grænse mellem de Ejendomme, der udelukkende beboes af Ejeren, og dem, der tillige er Udlejningsejendomme. Det har ogsaa været overvejet, men af praktiske og administrative Grunde har jeg ment det rigtigt ikke at foretage en saadan Deling.

Forslaget gaar altsaa ud paa en uændret Forlængelse af den gældende Lov. Jeg skal blot tilføje, at det i den hidtidige Lov ikke udtrykkeligt har været bestemt, at Fritagelsen ogsaa gjaldt den fælleskommunale Ejendomsskyld, men i Praksis har dette været antaget. I det fremsatte Lovforslag er der optaget en udtrykkelig Bestemmelse herom.

Hermed skal jeg anbefale dette lille Lovforslag til velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Derefter har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 138 af 10. Maj 1915 om*